కావ్యాపలి

శ్రీ శివశంకరశాస్త్రి

ప్రాప్తి స్థానములు : సాహితీ సమితి.
నవ్య సాహిత్య పరిషత్తు. గుంటూరు

ప్రథమ ముద్రణము 1945
వెల్‌కమ్ ప్రెస్ • గుంటూరు

కావ్యావలి

అ ం కి త ము

శ్రీ ఆమంచర్ల
శేషా చలపతి రావుకు

*

దివ్య లోచనాలు

౧

ధనుర్దాసు

దేవా, మేదురతావకీనకరుణాదివ్యత్కటాక్షప్రభా
శ్రీవిద్యోతితుఁడౌచు భాగ్యమును గాంచెన్ దాసు డీప్రొద్దునన్
కావేరీపరిపూతశీతలమహాకల్లోలినీస్పర్శ శో
భావంతం బయి పొల్చు నీపరధరాభాగంబుచందంబునన్.

ఈనా డే నొనరించి నట్టిసుకృతం బెంతో యహీనంబు కా
దేనిన్ యుష్మదపాంగవీక్షణమహ స్సేలా ప్రవర్తిల్లు నీ
దీనాంఘ్రిప్రభవాధమాధమునిపై దేవా, కృపాపూర్ణమై?
ఆనందోద్గతి బిచ్చలించినది రోమాంచంబు దేహంబునన్ !

మీసందర్శననవ్యభాగ్యమున స్వామీ, ధన్యతం గాంచితిన్
వాసిం బొందెను నిశ్చయంబుగ భవద్వాల్లభ్యసంలబ్ధి నీ
దాసుం ! డానిఖిలైకనాయకుని సందర్శించిన ట్లయ్యె మీ
శ్రీసాన్నిధ్యమునందు నిల్వగనె యక్షీణప్రమోదంబునన్ !

స్వామీ, తావకపాదపంకజరజస్సంసక్తిచే నొప్పెడున్
నామూర్ధం బుదయార్కమండలదశన్నవ్యప్రభారంజిత
శ్రీమంతం బగునంజనాచలగతిన్. సేవాసమారాధనో
ద్దామప్రౌఢిమ నాకు లభ్య మవుతన్ ద్వత్సన్నిధానంబునన్ !

ఈదాసాధముమీద నేల పడెనో యీనాడు జ్ఞానప్రభా
శ్రీదం బైనభవత్కటాక్షము కృపాసింధూ, వచింపంగదే !
మోదస్ఫూర్తి సమాచరించు త్రుటిలో మూర్ధంబుపై నిల్పి త్వ
త్పాదాంభోజముల న్నిరోగముల నీదాసానుదాసుం డిదే !

భగవద్రామానుజులు

కనుగొన నిన్ను సంతసము కల్గిన దెంతయు నేడు మాకు, నీ
వినయ మకృత్రిమోద్ధతిని వెల్లడి యయ్యెను, భక్తిభావమో
ఘనమధురప్రకారమున గానగ వచ్చెను, నీపవిత్రసం
జనుపమభంగి నొప్పెను మదాశిషముం గొనుమోకుమారకా!

జననము శూద్రవంశమున సంఘటిలంగనె లోప మేమి ? ఆ
ననమున సౌమ్యదీధితి కనంబడుచున్నది, భాషణంబులం
దొనరె నకల్మషారభటి, యోగ్యత యున్నది పెక్కురీతులన్,
ఘన మగులోప మొక్కటియె కానగవచ్చెను మాకు నీకడన్.

నది నవగాహనాదిక మొనర్చి మఠాగమనాభిలాష నీ
యుదయమునందు మేము చనుచుండెడివేళను శిష్యపంక్తితో,
ఎదురుగ వచ్చినావు మదిరేక్షణ కొక్కతె కాతపత్రముం
బదిలముగా ధరించి యిరుపార్శ్వములం జనుచుం స్ఖలద్గతిన్.

తరుణీవిలోచనద్వయిని దప్పక నిల్పితి వీక్షణంబులన్,
సరసనె పోవువారలదెసం గనుగోవు, లవంబునైత మే
నరసినయట్లు లేదు పథమందలి వింతలనైన, కామినీ
పరవశబుద్ధితో జనెడిభంగి గనంబడినావు దాసుడా !

పొలతుకమీద నీకు బరిపూర్ణముగా ననురాగ ముండనీ—
చెలియకు దద్విధంబున నశేషజనంబుల మ్రోల సేవలం
జలుపుచు, లజ్జ బోవిడిచి సంచరిలం దగునయ్య? ప్రేముడిన్
నిలుపగబోలు రమ్యముగ నింపుమనమ్మున గూఢవృత్తితో.

ధనుర్దాసు

స్వామి, భవత్పదద్వయము సాక్షిగ బల్కెద విశ్వసింపుడీ!
భామినిమీదిమత్ప్రణయభావము వెల్లడిసేయు బుద్ధి నా
కేమియు లేదు, లజ్జ త్యజియించెడికోరిక లేదు, ధూర్తతం
గామినికిన్ సపర్యలను గావొనరించుట దేశికాగ్రణీ!

కావరబుద్ధి గాదు పథగాముల జూడక యుంట, వింతలో
యేవియు బట్ట, వాకువలయేక్షణదివ్యవిలోచనద్యుతి
శ్రీ వసివాడు భాస్కరరుచిప్రసరంబున నన్నభీతి నో
దేవర, యామెనుండి నిజదృష్టి మరల్పగ నైతి నయ్యెడన్.

ఆమెను జెప్పపట్ల మదిరాక్షి యటంచు వచించినార లో
స్వామి, విధేయదాసజనుసాహసమున్ క్షమియింపగా వలెన్!
ఆమహిళాలలామవిపులాయతనేత్రము లుత్పలప్రభా
ధామము గాక వేరొకవిధంబుగ దోచునె నాకు దేశికా!

మానసహారులై మధురమంజులనూతనకాంతి నొప్పి ల
క్ష్మీనిలయంబులై వెలయు చిత్రగతిం బ్రియురాలినేత్రముల్.
పూనుట దుర్భరం బగు ప్రభూ, తమదాసుడు మేన ప్రాణముల్
మ్లానము లయ్యెనేని యణుమాత్రము తన్నయనోత్పలచ్ఛవుల్!

భగవద్రామానుజులు

తెలియగవచ్చె మాకు భవదీయవిధం బిపు డంతయున్ సుతా!
చెలియవిలోచనద్వయికి జేయుచునుంటివి సేవ—మంచిదే.
కలికిమనోజ్ఞనేత్రములకన్న మనోజ్ఞమనై మహోద్యుతుల్
గొలిపెడి నేత్రయుగ్మమునకున్ నిరతంబు సపర్య సేయుదే?

ధ ను ర్దా సు

ఎక్కడగూడ నాకువలయేక్షణకన్నులకాంతికన్న సొం
పెక్కునయంబకద్యుతుల నెన్నడు జూడగలేదు! మిక్కిలిం
జొక్కపునేత్రయుగ్మమును జూపుదు రేని మహానుభావ, నే
నిక్కపుభక్తిభావమున నిత్యము దాస్యము చేయకుందునే?

భగవద్రామానుజులు

ఆనందంబు ఘటిల్లె మా కిపుడు వత్సా, నీవచోధోరణిన్!
పీనిష్కల్మషవృత్తి శిష్యహృదయోన్మేషం బొనర్చెం గదా!
కానంబోవుద మెల్లరుం గదలుడీ, కల్యాణికాంతిచ్ఛటా
స్థానంబై విలసిల్లుదివ్యనయనద్వంద్వంబు, శీఘ్రంబుగన్!

౨

భగవద్రామానుజులు

పరమాకారణజాయమానకరుణాపాంగప్రసారంబునన్—
భరితాజ్ఞానదురంతసంతమసమున్ భంజించుచున్, విష్టప

స్థిరసంరక్షణభార మూనిన మహా శ్రీరంగనాథా, భవ
చ్చరణాబ్జంబుల కే నొనర్చెద నమస్కారంబు భక్తప్రియా !

అవలోకింపుము వత్స, అల్లవె రమాహ్లాదాను సంధానవై
భవముల్, ధిక్కృతభానుమండలరుచుల్, బ్రహ్మాండసందీపక
చ్ఛవులున్, భక్తిభరప్రపన్నజనతా సంరక్షణప్రాభవో
త్సవముల్, రంగశయానదివ్యకరుణాసంపుల్లనేత్రాబ్జముల్!

ధనుర్దాసు

అహహా, యెంతమనోహరంబులు త్వదీయప్రస్ఫురన్నేత్రముల్!
మిహిరప్రస్ఫుట చండమండల సమున్మేషప్రభల్ కల్గియుం
దుహినాంశుద్యుతి శీతలమ్ము లయిసంతోషం బొసంగెన్: భవ
న్మహిమం బొప్పు మహాద్భుతమ్ముగను శ్రీమద్రంగధామప్రభూ!

అవలోకింపగనైతి నేటివర కాహా దుర్విపాకంబునన్
భువనత్రాణన భూరిశీతలకృపాపూర్ణప్రభావస్ఫుర
ద్భవదక్షిద్వితయంబు ! దేశికదయాప్రస్యంది వాఙ్మాధురిన్
నవసౌభాగ్యము కల్గె సక్రమముగా నా కోజగన్నాయకా

స్థిరతాత్పర్యముతోడ కన్గొనినచో దేవా, భవన్నేత్రముల్
తిరుగన్నేర్చునె బుద్ధి యన్యనయనో ద్రిక్తప్రమోదంబునన్!
పరమప్రీతిని భృంగ మానవసుధాపానాభిలాషన్ దళ
త్సరసీజంబుల వాలు గాని యితరత్కూంజంబులం జేరునే !

శి ష్యు రా లు

౧

శి ష్యు డు

ఆలయములోని కతివలయాగమనము
సమ్మతింపరు రూపగోస్వామి వారు.
వారియానతి జవదాట వలను పడదు;
లేదు నాలోప మిందు తల్లీ, క్షమించు!

మీ రా బా యి

ఆడువారలు కృష్ణదేవుని
జూడ గూడదో? యెచటనే నీ
జాడ గానగ లేదు, మీకడ
నేడు కనుగొంటిన్.

కరుణ యుంచుక పూని నాపై
మరల వారికి విన్నవింపుము
చరణసేవ యొనర్పకుండగ
మరలి పోజాలన్.

శి ష్యు డు

నీ ముఖాబ్జవిలోకన నిమిషమందె
పొడమె తల్లి, నమస్కారబుద్ధి నాకు.
తోచినది కూడ నీముఖద్యుతులవలన
అద్వితీయ మహాభక్తు రాల వనుచు.

చండశాసను లస్మదాచార్యు లమ్మ!
కామినీ కాంచనంబులు కంట బడిన
తొలగి పోవనిచో మోక్షదూరు లగుదు
రెల్ల పూరుషు లని సెల విచ్చినారు.

జనని, గ్రహియించి యస్మదాచార్య దేవు
శ్రీముఖోద్గతవాక్యంబు స్థిరమటంచు
తరలి వేంచేయు మింకొక తావునకును.
స్వీకరింపుము మన్నమస్కృతిని దయను!

మీ రా బా యి

విన్నవింపుము స్వామివారికి
మన్నమస్కృతి పూర్వకంబుగ
చిన్ని నావిజ్ఞాపనం బో
యన్న యీరీతిన్ :

భరతవర్ష విభూషణం బై
వరలు బృందావన క్షేత్రము!

నరసిజాక్షుడె నాతలంపున
పురుషు డిచ్చోట౯.

పెక్కు రున్నా రితరు లిక్కడ
నిక్కువంబే, కాని యందరు
మిక్కుటం బగు కృష్ణురక్తిని
జొక్కి యుండుటచే——

చెల్ల దేమియు భిన్నభావం
బెల్లరును గోపాలుమృదుపద
పల్లవద్వయసేవ సల్పెడి
వల్లవాంగనలే !

శి ష్యు డు

నీపవిత్రజిహ్వాగ్రవినిర్గత మగు
భాషిత సుధారసార్ద్రసంస్పర్శనమున
మార్జితం బయ్యె నజ్ఞాత మలినవృత్తి !
స్వామికడ విన్నవింతు నీవాక్యసరణి.

౨

శ్రీ రూప గోస్వామి

బిడ్డ, నిన్ను జూడ ప్రీతి కల్గెను నాకు.
అధివసింపు మిదె కుశాసనంబు.
శుద్ధమానసంబు సూచించుచున్నది
నిర్మలాభ వెల్గు నీముఖంబు.

నీవు చెప్పి పంపు నిస్తులవాక్యమ్ము
లాలకింప నధికహర్ష మొదవె.
భక్తిభరిత మగును భవదీయహృదయంబు,
నీవు ధన్య వమ్మ, నిశ్చయముగ !

పురుషు లైన నేమి పూబోణులవిధాన
పంకజాతనయను పాదసన్ని
ధానమందు భక్తి దమయాత్మ లర్పింప
కుందు రేని ముక్తి యొదవు టెట్లు?

ఎచటినుండి బిడ్డ, యేతెంచుచున్నావు?
ఎచటి కేగు దాన విచటనుండి?
నామధేయ మేమి? నావల్ల నీ కేమి
ఫలము కలుగగలదొ తెలుపు మమ్మ !

మీరాబాయి

స్వామి, వచ్చితి రాజపుత్రుల
భూమినుండి, పవిత్రబృందా
ధామమున నశాంతవాసము
కామితము తండ్రీ !

దాసి మీరాబాయి: యిచ్చట
వాసమున కంగీకరింపుడు.
వాసరమ్ములు గడపుదానను
మీసపర్యలలో.

స్వామి, వీనుల గ్రోలుచును మీ
శ్రీముఖోద్గత దివ్యవాణిని
ఈమహా క్షేత్రమున కృష్ణ
ప్రేమ నివసింతున్.

శ్రీ రూప గోస్వామి

నేడు సుదిన మమ్మ, నిన్ను గాంచుట జేసి!
భక్తజనములందు ప్రథిత వీవు.
సిద్ధురాలి కేను జెప్పెడి దే ముండు?
నిలువవచ్చు నిచట నీవు తల్లి !

మీరాబాయి

ధన్యురాలను దొరకె శ్రీ చై
తన్య దేవ మహాప్రభూత్తమ
మాన్యశిష్యుని పాదసేవన,
మన్య మిం కేలా !

గురుచరణం మమ శరణమ్!

ప్రభు తీర్థము

శంకరుడు

మహిత వాసవమణికుట్టిమమ్ము బోలు
సాగరముతోడ నొప్పుభూసౌధమునకు
కౌముదీప్లావితం బైనగగనసీమ
తనరుచున్నది ధవళవితానకాంతి.

విమల మాసీవిభావరీసమయశోభ
నేలనో కాని కన్గొన నిచ్చగింప
కాననము వాలిచి నిమీలితాక్షు లగుచు
పలుకకున్నారు శ్రీ మహాప్రభువు వారు !

రామానంద రాయలు

దేవ, ప్రసరింప జేయుడు దృష్టి యిటులు :
పొంగి పోవుచునున్నది పూర్ణచంద్ర
కిరణజాలమ్ము తాకున కెరలి మిగుల
ఆతతం బైననీలరత్నాకరంబు——

రాధికాదేవి కబరీభరమ్మునుండి
జారుచుండెడి కుసుమసంస్పర్శవలన
పరమహర్షమ్ముతో గగుర్పాటు గాంచు
శ్యామసుందరు లలితదేహమ్మువోలె.

శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు

[కన్నులు తెరచి]

ఏడీ నాశ్యామసుందరు డేడి యేడి !
చూచుచుండగ నెచటికో నురిగినాడు.
ఇచటనే నిల్చియున్నవా డింతలోనె
అచ్చెరువు తోప నేకడ కరిగినాడు !

ఏమి చిత్రము సఖులార ! ఇపుడె యతని
నీప్రదేశమ్మునందె వీక్షింపగంటి.
అంతలోనె యంతర్ధాన మయ్యె నయ్యొ
వంచకాగ్రణి గోపికావల్లభుండు !

[ఇటు నటు చూచి]

కాన రావేమి కృష్ణ, ఈకన్నుదోయి
ఏమి పాపమ్ము చేసినదో మనోజ్ఞ
దివ్యభవదీయ రూపదీధితి లభింప
దక్కటా!– రమ్ము నాహృదయాధినాథ!

నిన్ను గనజాలకున్న నే నిమిషమైన
తాళజాలను కృష్ణ, ఈతనువునుండి
ప్రాణములు లేచిపోవు! కృపాపరిపూర్ణ
మానసమ్మున దరి జేరుమా రయమ్ము!

వినయపూర్వకముగ నిన్ను వేడుచున్న
దోయి రాధిక! రమ్ము నేత్రోత్సవముగ.

[కొంచె మూరకుండి]

శీఘ్రగతితోడ నేల వెంచేయ కుంటి
వోయి! అక్కట యేమి చేయుదును కృష్ణ!

ప్రాణసఖులార, ధూర్తగోపాలకుండు
అతిరయమ్మున నెచ్చటి కరిగినాడొ
తెలిసికొని సత్వరమ నివేదింపరేని
ఇంక మీతోడ నెపుడు భాషింప నేను!

గోవింద దాసు

[మహాప్రభుపాదముల మీద వాలి]

మీచరణదాసవర్గమ్ము మీద నిట్టు
లాగ్రహింపగ నేల మహానుభావ!
కింకర జనమ్ముపై మీరు కినుక పూని
పలుకకుండిన నెట్టులు బ్రదుకగలము!

రామానంద రాయలు

ప్రభువరున కాగ్రహము లేదు: భయము వీడి
లెమ్ము గోవింద, ఇయ్యది లీల సుమ్ము.
స్వామి యియ్యెడ తన్మయత్వమ్ము లోన
పల్కె శ్రీరాధికాదేవి భావనమున.

శ్రీ మహాప్రభువు

[ప్రక్కకు చూచి]

కేకిపింఛావతంసుడై కృష్ణు డదిగో
నన్ను గాంచి శిరః కంపనమ్ము చేసె!

[ఉత్కంఠతో]

ఇదిగో పరుగిడి వచ్చి నాహృదయనాథ,
చేరుదానను నీసమాశ్లేషమందు !

[ముందరికి పోబోవును]

శంకరుడు

మారుతాహతి నుకంపమానశిఖర
కలిత మైనట్టి తాళవృక్షమ్ము గాని
బర్హిబర్హావతంస గోపాలమూర్తి
కాదు కాదు మహాప్రభూ, కనుగొనుండు.

శ్రీ మహాప్రభువు

[చంద్రునివంక జూచి]

శ్యామసుందర, ఏమి యన్యాయ మోయి !
యోగ్యముగ లేదె నీకు నాయూరుతలము?
ప్రేయసిని రాధ నిట్లు పరిత్యజించి
పవ్వళించితి వేటికి పాలకడలి ?

శంకరుడు

కాదు కా దది క్షీరసాగరము కాదు,
పరిణతం బైనచంద్రబింబమ్ము కాని,
నడుమ నున్నది శ్యామసుందరుడు కాడు
సాంద్ర మైనట్టి మేదినీచ్ఛాయ కాని.

శ్రీ మహాప్రభువు

అయ్యయో, చూడు డెంత దయావిహీను
డో హిమాంశుడు ! గగనమునుండి యిట్లు
కౌముదీరూపకం బైనకారుచిచ్చు
నొక్కటేరీతి వర్షించుచున్నవాడు !

[బాధతో]

తాళజాలను కృష్ణ, యీతాపమునకు
దీనురాలిని మిగుల బాధింతు వేమి?

శీఘ్రముగ నేగుదెంచి యాశ్లేష మిచ్చి
అపనయింపుము దేహదాహమ్ము నాథ !

[జాలిగా]

ఎంత బ్రతిమాలుకొన్న రా వేమి కృష్ణ !
రాధ చేసిన ప్రబలాపరాధ మేమి !
ఎంత నీకయి నేను తపించుచున్న
పలుక వేటికి అయ్యయో ప్రాణనాథ!

అక్కటా, సత్వరంబ మీ రైన బయలు
వెడలి చెలులార, కృష్ణుని వెదకి తెండు
ప్రాణనాయకు గాఢబంధమందె
స్వస్థ నయ్యెద-అన్యత్ర శాంతి లేదు!

మిమ్మునైనను చెలులార, నమ్మరాదు.
కఠినహృదయలు! ఇకనైన కదల రేమి?
ప్రాణములు పోవుపిమ్మట పరుగువారి
తీసికొనివత్తు రేకొ- ఆమోసగాని?

[రోషముతో]

పట్టువడునేని ధూర్తగోపాలు నిపుడు
నలిపివేయనె ఆలింగనమ్మునందు!

కఠిన దంతక్షతమ్ములు కఠిన నఖర
ఘాతములు చేయకుందునే గాత్రమందు!

[కన్నులు మూసుకొని]

ఆగ్రహింపకు మోయి యీయబలపైన!
బాధలో నాధ, ఏమేమొ పలికినాను.
కరుణ వహియించి వేగమ కౌగిలించి
అతితరం బైన తాపము నార్పు మోయి!

[ముందరికి పడబోగా దాసులు పట్టుకొన్నారు]

[కనులు తెరచి ఆనందముతో]

అడుగో నాశ్యామసుందరు డడుగో అడుగో
వచ్చుచున్నాడు నాప్రాణవల్లభుండు.
హస్తములు చాపి నీ ప్రియురాలి కృష్ణ,
చేర్చుకొమ్ము భుజాంతర సీమయందు!

[తటాలున సముద్రమున పడినాడు]

రామానంద రాయలు

[కలవరముతో]

వేగముగ పట్టుకొమ్ము గోవిందదాస!
శంకరా, లెమ్ము లేలెమ్ము సత్వరముగ.

పట్టు తప్పించుకొని మహాప్రబలధాటి
నురికినాడు మహాప్రభు వుదధిలోన.

శిష్యులు లేవదీయగా ఆనందముతో

శ్రీ మహాప్రభువు

ఎంత తాపాపనోదకం బెంత శీత
లమ్ము నాప్రాణనాయకు లలితగాత్ర,
మెంత మధురమ్ము నా హృదయేశు గాఢ
భంగురోరః స్థలీసమాలింగనమ్ము!

రామానంద రాయలు

ప్రవిమలం బైన శ్రీమహాప్రభువరేణ్యు
గాత్రసంస్పర్శచేత సాగరజలంబు
విమలమధురము పరమపవిత్ర మయ్యె!
ఈ ప్రదేశము తీర్థమా నింకమీద.

గోవింద దాసు

[సముద్రోదకము నోట బోసికొని]

భక్తకల్పద్రుమం బైనప్రభుశరీర
మధురసంస్పర్శవశమున మారిపోయె
నహహా, స్వాభావికం బైనయబ్ధిగుణము;
ఇక్షుమధురమ్ముగా నున్న దిచటి నీరు!

శిష్యులు

[ఉచ్చైఃస్వరముతో]

జయము సద్గురు మౌళికి జయము జయము
జయము జయము నవద్వీపచంద్రమునకు
జయము శ్రీగౌరగోవిందచక్రవర్తి!
కధికజయము మహాప్రభుననుచరులకు!

శ్రీ మహాప్రభు చరణయో రతి రస్తు!

దీ పా రా ధ న

కుంభమీాదు దుర్గము:

ఝూలా రాజ కుమారి

ఇటు సంఘటిల్లు నని యెంచనె లేదు, నే డీ
కుటిలాత్మకుండు నను కోటకు జేర్చె నయ్యో!
ఇటనుండి ముక్తి లభించుట యెట్లొ! న న్నో
నిటలాక్ష, వేగ కరుణింపు మనాథనాథా!

పరు లేవిధంబునను పాదము పెట్ట లే రీ
ధరణీధరాగ్ర రచితం బగుదుర్గ రేఖాం
తరసీమ! నా కిపుడు దారిని జూపగా నో
గిరిపుత్రికారమణ, కేవల మీావె దేవా!

హృదయేశు గూడి సుఖియించెద నంచు లోలో
ముద మొందుచుండ కను మూసెడునంతలో నీ
యదయుంశు మాకు నకటా! యెడబాటు గూర్చెన్.
తుద కేమి కాగలదొ తోచుట లేదు దేవా!

భయ మెత్తుచున్నది! నృపాలుని యూహ మేమో!
వయ సెంతయో చనినవానికి కాంత యేలా!

నయవృత్తి బోవిడిచి, న న్నొకవేళ కేళీ
ప్రియుఁడై విలాసినిగ బెగ్గిలఁజేయు నేమో !

పరిణీత గా ననెడి భావముతోడ దన్నుఁ
వరియింపు మంచు బలవంతము చేయు నేమో
ధరణీధవుం ! డకట, ధైర్యము జారిపోయెఁ !
తరుణీవిలాపమున ధార్ష్ట్యము తగ్గునేమో !

అనుకంప లేక యిత డారడి వెట్టుచో నే
తనువుం దొరంగుటయె ధర్మము: కాని నాథుం
డనయమ్ము నాకయి మహోవ్యథ చెందు నయ్యో!
వనితాత్వ మెందులకు వచ్చెను నాకు దేవా !

సదయుండె కానియెడ క్ష్మాపతి కుంభరాణా
కెదు రేరి రాకొమరు లీభువి నన్ను బ్రోవన్ !
హృదయేశ, యె ట్లయిన నే నిరతంబు యుష్మ
త్పదపంకజద్వయము భక్తిని సంస్మరింతుఁ!

కుంభ రాణా

[ప్రవేశించి]

ఆలీసమూహావృతమై మధుపానగోష్ఠిఁ
కేళీమనోహరనికేతనసీమ సంతో

షాలాపముల్ సలుప, కన్యమనస్కవై యి
క్లేలా మదీయనయనేందిర వర్తిలంగన్!

గాసిల్లు నీవిమలగాత్రము- లేవ నేలా?
నీసన్నిధానమున నిల్చినవాఁడు యుష్మ
ద్దాసుండు గాని వసుధారమణుండు కాఁడో
వాసంతికాకుసుమ వల్లరిసన్నిభాంగీ !

చేసన్న కన్గొనుచు శీఘ్రము నీయనుజ్ఞన్
దాసీజనంబు తల దాల్చునె? సౌఖ్యమేనా
ప్రాసాదమందు? తెలుపంగదె వేడికొందున్-
నీసంశయం బుడిగి నిక్కము రాజపుత్రీ!

నీ వాజ్ఞ యిచ్చునెడ నిష్ఠురకార్య మైనన్
మేవాడభూపతి నిమేషమునన్ ద్వదీయ
సేవాపరత్వమున జేయును సుమ్ము దేవీ!
వేవేగ చెప్పగదవే భవదాశయంబున్ !

వ్రీడాభరంబునను విహ్వలచిత్త వైతో?
నీ డింత సేపటికి విస్మృతి దక్కె- నన్నుం
జూడంగ వచ్చె విరసుం డని యెంచినావో?
నే డాయవచ్చితిని నిర్భర మైనప్రేమన్ !

న న్నన్యుగా దలప న్యాయము కాదు బాలా!
మన్నింపగా దగును మానిని, జాగు సేతన్!

ఎన్నంచు కౌగిట ధరింతును ని న్నటంచు
నున్నాడ నేను కడునుత్సుకతన్ లతాంగీ!

ఏలా ముఖమ్ము పయి కె త్తక యేకనిష్ఠన్
నేలం గనుంగొనెదు నీరజపత్రనేత్రా?
చాలున్ద్యజించి యిక సంశయబుద్ధి బాలా!
ఆలోకనమ్మున కృతార్థుని జేయ వేలా!

ని న్నెంత వేడినను నిర్దయురాల, నన్నున్
మన్నింప వేమిటికి మానము వీడి? పోనీ
క న్నె త్తి యొక్క త్రుటికాలము గాని చూడ
కున్నావు సిగ్గొ, భయమో, మరి విభ్రమంబో!

లంబాలకా, యిపుడు లజ్జ దొరంగవేని
సంబాధితం బగును సాంద్రభుజోపగూహా
సంబంధు భూరికఠినంబుగ నీయురంబు!
బింబాధరంబు పరిపీడిత మౌను జుమ్మా!

రాజ కుమారి

[గ ద్గ ది క తో]

తగునే యిటుల్ పలుక ధార్మికు లయ్యు దేవా!
జగమందు ధర్మము ప్రచారము చేయువారే
మగువం గనుంగొనినమాత్రమునన్ స్వకీయ
మగునిగ్రహంబు విడనాడుట వింత కాదా!

కుంభ రాణా

తాపమ్ము వాసెను సుధామధురమ్ము లైన
నీపల్కు లీచెవుల నిల్వగ మంజువాణీ!
ఆపాదమ స్త పులకావృత దేహ మోహో
చూపట్టు కుట్మలితశోభి కదంబమట్టుల్.

నా కేమి వింతయు కనంబడ లేదు సుమ్మీ
లోకైకసుందరి, త్రిలోచను డైన ని న్నా
లోకించుపక్షమున లోలమనస్కు డౌను.
వే కౌగి లీయగదవే లవలీ లతాంగీ!

రాజ కుమారి

అకటా, కటూక్తు లిటు లాడగ జెల్లునే కా
ముకులట్లు పెద్ద లతిమోహముతోడ? మీరల్
సకలావనీరమణ చక్రిమహాధిపుల్ సే
వకురాలితో సరసవాక్కులు యు క్త మౌనే?

కుంభ రాణా

నీ విట్టు లెంచదగునే హృదయేశ్వరీ, నీ
సేవాపరాయణుడ, సేవ్యుడ గాను దేవీ.

నావాక్కు లీయెడనె నమ్మి ప్రసన్నురాలు
కావేని నీచరణకంజము లంటువాడ!

రాజ కుమారి

వల దిట్టిమాట ప్రభువర్య, రవంతయు న్నా
పలు కాలకింపరు కృపానిధు లయ్యు నయ్యో!
తలిదండ్రులం గొలుచు దానిని మీరు దేవా,
బలిమిన్ హరించితిరి, భావ్యమె యిట్టి చేష్టల్?

కుంభ రాణా

ఆర్యోక్తి తత్పరులమై నిరతంబు వీర
మర్యాదలం దరచు మమ్ముల దూరనౌనే?
శౌర్యోన్నతుల్ మిగుల శ్లాఘన చేయునట్టి
కార్యంబె చేసితిమి, కాదు మరొండు ముగ్ధా!

దోషం బటంచు నను దూరగ వచ్చు నన్య
యోషన్ హరించునెడ యోగ్యులు: కాని కన్యా
భూషామణీ, యిపుడు భోగ్యవె నీవు. మాతో
భాషింప లేవు నయపద్ధతి సూక్ష్మబుద్ధిన్.

రాజ కుమారి

అసమానశూరులు మహాకవులున్ విపశ్చి
ద్రసికాగ్రణుల్ వయసు దాటినవారు దేవా,

అసమంజసం బనక ఆస వహింప నేలా
కనుగొందనట్టి యొకకన్నె మిమున్ వరింపన్?

కుంభ రాణా

ఆహా, లతాంగి పరిహాసము చాలు. అస్మ
ద్దేహంబునన్ వళులు చేరవు, కేశరాశి
కేహానియుం గలుగ, దేమి కొరంత లేదే
బాహా బలంబునను, ప్రాయము పోయె నొక్కో!

నీ మీద నోతరుణి, నిర్భర నిష్కలంక
ప్రేమమ్ముచేత నిను బెండిలియాడు కోర్కి
నామానసమ్మున ఘనమ్ముగ నిల్చె, గానన్
భామా, ఒసంగు భుజబంధన సమ్మదంబున్.

రాజ కుమారి

బహుపూజ్యురాలయినపట్టపుదేవి యుండన్
మహివల్లభా, యితరమానిని నామె యెట్టుల్
సహియించు? దేవర విచారణ చేసినారో
బహు భార్యలుండు నెడ బాటిలు బాధ లెల్లన్?

కుంభ రాణా

అసంశయంబు విడనాడుము రాజపుత్రీ,
కాసంత యేనియును గౌరవహాని నీకుం

ప్రాసాదమం దెపుడు పాటిల; దింత యేలా
నాసార్వభౌమ పదనాయకురాల వీవే.

రాజ కుమారి

అరయంగ నే తగుదునా తమదండ నుండన్ !
కరుణార్ద్రమానసులు కావున దేవ, నన్నుం
ద్వరితంబుగా జనక ధామము జేర్ప యుష్మ
చ్చరణాంబుజంబులకు సాగిలి మ్రొక్కుదానన్.

కుంభ రాణా

దుర్వారమత్ప్రథితదోర్బలనిర్జితం బౌ
సర్వంసహాస్థలికి చయ్యన రాణి జేతున్
సర్వంబు నీచరణసన్నిధి నుంతు, నింక
గర్వంబు వీడి నను కామిని యేలుకొమ్మా!

రాజ కుమారి

నరనాయకా, వలదు నా కివి యేవి, మిమ్మున్
వరియింపజాల- అవివాహితవృత్తి నుందున్-
త్వరితమ్ముగా జనక ధామము జేర్ప యుష్మ
చ్చరణాంబుజంబులకు సాగిలి మ్రొక్కుదానన్.

కుంభ రాణా

ఆలోచనారహిత మర్థవిహీన మౌనీ
యాలాపధోరణికి నచ్చెరు వొందుచుంటిన్
బాలా, పదింబదిగ పల్కగ నేల, నిన్నున్
వైళంబ యిచ్చోట వివాహము చేసికొందున్.

రాజ కుమారి

ఉభయాభినిష్ఠ మయి యున్నదె ప్రేమ, మీరల్
విభవాభిరాములును వీరవతంసు లయ్యుఁ
బ్రభువర్య, దీన యగుబాలను వేచ నౌనే?
అభయం బొసంగి సదయమ్ముగ బంపు డింకఁ.

కుంభ రాణా

ఏ హేతువో తెలియ దింకవిరక్తికి న్నే
నూహింప లేక వెత నొందుచు నున్నవాడన్.

రాజ కుమారి

తెలియంగ లేర జయదేవుని కావ్యగీతి
కలకుఁ మనోజ్ఞ 'రసికప్రియ' నామవృత్తిఁ
వెలయించి నట్టిబహువిశ్రుతభావుకుల్ నా
తలపోత? మీకు విశదంబుగ తెల్పనేలా!

కుంభ రాణా

ఊహింపజాలను గుణోన్నతచిత్త, నీపై
మోహాతిరేకమున ముగ్ధుడ నౌటచేతఁ.

రాజ కుమారి

ఎదిరించుచుంటి నని యెంచగ బోకుడీ, నా
హృదయంబు వేరొకరి కిచ్చితి మున్నె దేవా.

కుంభ రాణా

పెక్కుల్ వచించితిని ప్రేమను, నీమతంబున్
నిక్కంబుగా నెరుగనేరక రాజపుత్రీ.

రాజ కుమారి

విదితంబు చేసితిని వ్రీడ దొరంగి యస్మత్
హృదయంబు: పంపవలె నింతట నన్ను దేవా.

కుంభ రాణా

చిక్కెయ్యె! ఇక్కడకు జేర్చితి నిన్ను నాకై,
యిక్కార్యమున్ సలుప హీనత నాకు బాలా.

నీ కేమియుం గలుగనేరదు సుమ్ము లోపం
బో కన్యకా, యిచట నుండు సుఖమ్ముతోడన్.

ఏకారణంబయిన నేర్పడి బుద్ధి మారన్
చే కొమ్ము నన్ను సరసీజదళాయతాక్షీ!

[ని ష్క్ర మ ణ ము]

రాజ కుమారి

భయ మెట్లొ తీరినది ప్రస్తుత 'మేకలింగు'
దయచేత! రా జొకవిధంబుగ యోగ్యుడైనన్

భయదంపు దుర్గమున బంధిత నైతి, సఖ్యో!
ప్రియు డెంత నాకొరకు బెగ్గిలు చున్నవాడో!

శుకమట్లు పంజరము జొచ్చితి ప్రాణనాథా!
ఇక నెంత కాలమున కీచెర వీడి నే మీ
నికటంబు చేరుదునొ! నెవ్వగ బ్రహ్మదేవుం
డకటా దయారహితుడై లిఖియించె నేమో!

అనిశంబు నాదు హృదయాలయమందు నాథా,
అనురాగ దీపశిఖ ఆరక ప్రజ్వరిల్లున్!
కనుగొంచు, నాయెడద కాంతు డెరుంగు నట్టుల్
పెనుదీప మగ్రిమున పెట్టుదు రాత్రివేళన్.

[దీపము వెలిగించి]

మదిలో నిరంతరము "మందర" దుర్గపాలు
పదపద్మముల్ నిలిపి భక్తిని పూజ చేతున్!
బ్రదికించుకొందు తమ భార్య నటంచు తెల్పం
గదె దీపికా, హృదయకాంతున కెట్టులైనన్!

పరితాప కుమారి

హమీర సింగు

అచ్చెరు వయ్యె! మీనగరమందు వివాహమహోత్సవాంకమే
యెచ్చట గానరాదు జలజేక్షణ! మీపరివారవర్గమో
ముచ్చట లేక యున్నయది: మోసముపోలిక గోచరించెడున్!
చెచ్చెర సత్యముం దెలియ జేయగదే భువనైక సుందరీ!

ఆయత మైనఖడ్గ మిదె హస్తమునందు, మహాపరాక్రమ
శ్రీయుతు లైనసైనికులు చేరువ కావలియున్నవా రదే.
ఏయెడ దాచెనో పట కుటీరమునన్ నిజసైనికావలిన్
న్యాయము వీడి నీజనకు డంబురుహోజ్జ్వలచారులోచనా!

ఇంకొకమాట నిన్నడుగ నెంతయు సిగ్గు జనించుచున్నదో
పంకరుహాయతాక్షి! పొరపాటుగ నీకటిదివ్యమండలా
లంకరణమ్మునన్ నిపుణలగ్నముగా చురకత్తి యున్నచో
అంకిలి చెప్పకే ఛురిక నావల నుంచుము రాజపుత్రికా!

మాయలలో మహామహుడు మాళవదేవనృపాలు! డందుచే
ఈయెడ జాగరూకత వహింపకతప్పని దయ్యె. నిన్ను మీ
నాయన రాజ్యరక్షకయి నా కుపహారముగా నొసంగెనా?
నీయనురాగమే యిచట నెక్కొనెనా సరసీరుహేక్షణా!

పెంచిలి యాటచే, నెటులొ ప్రీతి నటించుచు భర్తృగేహమం
దుండెద నింద యేటి కని యోర్పు వహింపకు రాజపుత్రికా!

ప్రతాప కుమారి

మీనామమ్మును నిన్న దాదిగ మదిన్ మీపాదపద్మద్వయీ
ధ్యానంబే యొనరించుచున్నయది యీదాసి ప్రవీరాగ్రణీ!

హమీర సింగు

ఖండిత వాక్యముల్ పలికి కష్టము గూర్చితి నీకు భ్రాంతినై!
నిండుమనమ్ముతో నిపుడు నిన్ను వరించినవాడ ప్రేయసీ!

బంగరుబొమ్మ, నీలలితబాహులతాదృఢబంధనార్థినై
సంగరకర్కశుం డయిన సైనికు డువ్విళులూరు నెంతయున్!

ప్రతాప కుమారి

మీనిష్కల్మషవాక్యముల్ వినగ నామే నెల్ల కంపించెడున్
నే నిక్కమ్ముగ నిల్వనేర తమసాన్నిధ్యమ్మునం దోప్రభూ!

హమీర సింగు

మంగళదేవతా, ముఖము మ్లానిమ చెందగనీక బంధురా
లింగన మిమ్ము, దుర్లభ నిలింపసుఖాంబుధి నోలలాడెదన్

ప్రతాప కుమారి

పౌరుషమందు గణ్యతను ప్రాభవమం దసమాన మైన దీ
ధారుణి బప్పరాట్కులము: తదగ్ర్యవంశమునన్ జనించుటన్
మీరు మహాకులీనులును మిక్కిలిపూజ్యులు. కాని నేటితో
గౌరవహాని సంఘటిలె కైకొనుటన్ నను ధర్మపత్నిగాన్.

నాయనగారు సౌమ్యముగ నన్ను నొసంగుటలోన మీ కయో
మాయ మహానిగూఢ! మిది మంగళదేవత కాదు! శుభ్రమా
మీయశమున్ హరించుటకు మేదినిమీద మనోహరాంగనా
కాయముతోడ సంభవము గాంచిన పెద్దపిశాచ మోప్రభూ!

కావున మండలాగ్రమున కాయము జీల్చి కవోష్ణరక్తధా
రావభృథంబునం బున రనావిలమై నిజకీర్తిచంద్రికల్
దేవ, వెలుంగగా నిఖిల దిక్తటులందు సమాచరింపుడీ
భూవరధర్మ, మత్యధికపుణ్యము నాకు లభించు రూఢిగా!

హామీర సింగు

ఏమాత్రమ్ము భయమ్ము లే, దిక నిజం బేమో నిరూపించి :
స్నీమానందము నాకు గూర్పదగదే శీఘ్రంబ ప్రాణేశ్వరీ!

ప్రతాప కుమారి

ఊహము నాకు లేనపుడు యోధకుమారునితోడ జేసి రు
ద్వాహము తల్లిదండ్రులు వివాహముమాత్రము కాకపూర్వమే

ఆహవభూమియందు నత దంతము నొందెను పోరు సల్పుచున్.
సాహసమున్ వహించి కలసత్యము పల్కితి ప్రాణవల్లభా !

హమీర సింగు

పాదద్వంద్వము వీడి లేవగదవే ప్రాణప్రియా ! ఇంక నీ
ఖేదమ్మున్ విడనాడి నాభుజముపై గ్రీవమ్ము గీల్కొల్పవే !-
ఏదీ నాప్రియకాంతకున్ సదృశురా లేతన్మహాంభోధి మ
ర్యాదాలంకృతధారుణీతలమునం దంభోజపత్రేక్షణా !

పలిత కేశము

మిథిలానగరమున రాచనగరిలో కత్యు

మఖాదేవ ప్రభువు

పాటలీపుత్రమ్ము వారలు
పంపినారు మహామనోహర
వివిధపరిమాణాకృతుల్ గల
విమలదర్పణముల్.

వచ్చియున్నవి వింధ్యభూధర
వనమదస్తంబేరమమ్ముల
దివ్యదంతవినిర్మితము లౌ
తెల్లదువ్వెనలున్.

రమ్యకోసలదేశవివిధా
రామసీమలలో మనోజ్ఞ
ప్రసవసారమునుండి తీసిన
ప్రథితతైలంబుల్ -

పెట్టియున్నవి రమ్యచందన
పేటికాంతర్గత మనోహర

కాచపాత్రికలందు నెంతయు
ఘ్రాణపర్వముగన్.

త్వరితముగ బోవలయు రాజ్ఞీ
దర్శనార్థం బోడుపాలీ,
చతురిమమ్మున కేశసంస్కృతి
సలుపు మీవేళన్.

పట్టుకొమ్మా కాంచనావృతి
బద్ధనూతనవలయముకురము
సమ్ముఖంబున యువనబాలా,
జాగరూకతతోన్.

స్తంభనికటమునుండి తెమ్మా
సత్వరంబుగ నోసుభద్రా,
పసపుపచ్చని పట్టుదిండుల
పాదపీఠంబున్.

కేశజాలము చెదరకుండగ
కేకిపింఛముతోడ విసరుము
మద్రచామరవాహినీ, యిటు
మందమందముగన్.

పదవిలాససమంచితం బై
భవ్యభావతరంగితం బగు

పాట పాడంగదె విశాఖా,
పంచమశ్రుతిలో.

విశాఖ

అఖిల భువనములం దకుంఠిత
మౌ ప్రతాపముతో వెలింగెడు
పంచసాయకు డొక్కడే నా
పరమదైవతము !

సకలయోగీశ్వరుల కగ్రే
సరుడు ఫాలవిలోచనుండే
స్మరుడు దూరమునందు నిలువగ
సంచలన మొందెన్.

ప్రసవబాణము తనువుమీదను
పడకమున్నే శివుడు గిరిజా
వదనబింబముమీద ప్రేమను
వాల్చె లోచనముల్.

బాణపాతం బైనచో ఆ
భర్గు డేమయి యుండువాడో!
పర్వతాత్మజ కప్పు డెంతటి
ప్రమద మబ్బెడిదో.

నిజగళంబున హరుఁడు విషమును
నిలిపి మృత్యుంజయుం డయ్యెను;
అగ్నిదగ్ధుం డయ్యు బ్రిదికిన
యాత డెవ్వ డగున్ ?

నామతంబున, సాటి యెరుగని
నాయకుం డొకమనసిజుండే:
అతను డయ్యును నడపు లోకము
లాత్మపాలనలో.

అట్టియుజ్జ్వల చండశాసను
నర్చనమ్ము నిరంతరమ్ముగ
నిష్ఠ సలుపం దగినకాలము
నిండుజవ్వనమే.

అహరహంబును వేచియుండును
యౌవనంబును మ్రింగి వేయగ
జరయు వ్యాధియు వ్యాఘ్రిభంగిని
చండవిస్ఫూర్తిన్.

ఏదినంబున వలీపలితము
లేర్పడుం దనుమస్తకంబుల
ఆదినంబున దొలగ మొద లిడు
నతనుకృపకూడన్.

జవ్వనంబు హరించి పోవగ
సాగుకొలదిని వృద్ధి గాంచును
కామినులపై నక్కజంబుగ
కాంక్ష పురుషులకుఁ.

పలితమూర్ధవిలోకనమ్మున
ప్రాభవమ్మును ధనము విద్యను
పరిగణింపదు యువతి విముఖీ
భావసంగతయై.

విజయ మొందెడు గాక యౌవన
విభ్రమోత్కర్షమ్ము మన్మథు
నిబిడకరుణాకటాక్షమ్మున
నిఖిలలోకములఁ.

నిరత మానందాతిశయమే
నెగడు గావుత రూపసంపద
పంచబాణసమాను డగు మా
ప్రభువతంసునకుఁ.

మఖా దేవుడు

ఎంత దివ్యం బహహా దేహం
బెంత దివ్యం బవుర యౌవన

మెంత దివ్యం బహహా తరుణీ
హాసవిభ్రమము !

ఎంత చక్కనిపాట పాడితి,
ఇది రచించిన కవివరేణ్యుడు
మనపురంబున నున్నచో బహు
మాన మంపుదునే.

విశాఖ

చరణసేవకురాలి సద్య
స్సాహసంబు క్షమింపవలయును!
పరకవి ప్రోక్తంబు కా దీ
పాట ప్రభువర్యా !

కామసన్నిభులైన దేవర
గాత్రసంపద్విలోకనమున
పాదసేవకురాలిముఖమున
బయలుపడె దేవా !

మఖాదేవుడు

ఆశుగతి నీలలితముఖమున
నవతరించిన గీతామా ఋది !

హార మిదిగో వైతు రమ్మా
అంతికమ్మునకుఁ.

విశాఖ

దీప్తి గాంచు నమూల్యహారము
దేవ, యుష్మత్కంఠసీమనె.
అంత మన్నన కీతపస్విని
అర్హురా లగునే ?

మఖా దేవుడు

ప్రాకృతమ్మున నేటివరకును
పడతి కవనము చెప్ప లెరుగము.
కలిగె నర్హత నీకు ప్రభు వా
క్యమ్ముచే బాలా !

ఉపాలి

దేవ, కంఠమునుండి హారము
తీయుచో నిదె చిక్కువడినది
మూర్ధజావళి, సంస్కరించెద
మొదటిచందమునఁ.

కలిగె గమనవిలంబనం బీ
ఘటనలో నొకయింత దేవా.

మఖా దేవుడు

పోనిలే కానిమ్ము వేగమ
పూర్ణ మండనమున్.

నిలువు మోసి విశాఖ, నీదృఢ
నీల కుచబంధమ్ము మీదను
కాన వచ్చెను ధవళ రేఖా
కారమున నేదో.

విశాఖ

వాయువశమున ధవళతంతువు
వాలియుండగ నోపు దేవా.

మఖా దేవుడు

తీసి యిమ్మిటు పలితకేశము
తెరగునం దోచున్.

కంఠ దేశమునుండి హారము
గ్రక్కునం దొలగించు వేళను

దాన లగ్నం బయ్యె నెట్లో
ధవళకేశంబు.

నలువదేడులు నిండె మొన్న నె,
నడువయస్సున నున్నవానికి
ఉత్తమాంగమునందు పలితం
బుదయ మొందినదే!

గోచరించెను జరాసూచన,
కొన్నినాళ్ళ కసంశయమ్ముగ
శిరము ధవళం బగు హిమాలయ
శిఖరి చందమునన్.

ఉ పా లి

వేటకై చని మొన్న మొన్న నె
విపినభూమిని శూలముఖమున
వ్యాఘ్రహననము చేసియుంటిరి,
వార్ధకంబ ప్రభూ?

మ ఖా దే వు డు

భోగలాలసు లైనవారికి
పోవు నోజము సత్వరమ్ముగ.

విషయసుఖముల నుండి పురుషుడు
విరతి చెంద దగున్.

జగము సర్వం బనిత్యంబే!
జనన మరణ ప్రవాహములో
కర్మబద్ధుం డగుచు జీవుడు
క్రమముగా దిరుగున్.

సకలసంసారమ్ములో నే
జాడ గాంచిన మనఃక్షోభము
గాఢ వాంఛలు భూరిదుఃఖము
కాన బడుచుండున్.

శాశ్వతం బగువస్తు వీ సం
సారమధ్యమునందు గలదా?
చిత్త విక్షోభోపశమన
స్థితియె చేకురదా?

స్వాంతమందు నిరంతరము జా
జ్వల్యమానము లైన కోర్కులు
శమము గాంచి ప్రశాంతి కల్గెడి
సరణియే లేదా?

సకల కారుణి కాగ్రగణ్యుడు
శాక్యముని సింహుండు జనులకు

ఈయనిత్యతయందు శాశ్వత
మేదొ తెల్పె గదా.

పరమపూజ్యుం డైన బుద్ధ
ప్రభువు కన్గొని దుఃఖతత్త్వము
దివ్య మగునిర్వాణ మార్గము
తెలిపియుండె గదా.

దుఃఖసంవృత మఖిలలోకము,
దుఃఖమూలము తృష్ణ, దానిని
దున్మించి వేసిన దుఃఖజాలము
తొలగిపోవు గదా.

అనుసరించిన యెడల ఆర్యా
ష్టాంగమార్గ ముపాసకాళికి
భూరి నిర్వాణాప్తి: ఇదియే
బుద్ధ శాసనము.

మందబుద్ధుల మగుటచేతను
మరచిపోవుదు మాతథాగతు
నమల బోధసుధాస్వరూపా
ష్టాంగ మార్గంబున్.

ప్రకృతవేషం బింక మార్చెద.
పచ్చబట్టలు తె మ్మికపాలీ,

సత్వరంబుగ బిల్వ నంపుము
స్థవిర ముద్గల్యాన్.

శరణు చొంచ్చెద బుద్ధదేవుని
శరణు చొంచ్చెద బౌద్ధధర్మము
శరణు చొంచ్చెద బౌద్ధసంఘము
శాంతి నాం కింకిన్!

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసంబుద్ధస్స!

ప్రథమ వాక్యము

ప్రథమ రంగము

శ్రీ నీలాచల క్షేత్రములో మహామాత్యుని భవనమున

రూపాంబిక — కాంచీరాజపుత్రి
పురుషోత్తమదేవుడు — ఉత్కళదేశరాజు
మహామాత్యుడు. ప్రతీహారి. ప్రజలు

ప్ర తీ హా రి

జయము జయము మహామాత్య
సత్తములకు! పాదదాసి
వినతిపూర్వకమ్ముగా నొనర్ప
విజ్ఞాపన మరుగుదెంచె.

మ హా మా త్యు డు

ఇపుడు వచ్చితి వేమి? ఉత్పాతమేమి?
ఆకస్మికమ్ముగా అహితమ ముదయించెనా?

ప్రతీహారి

అనుకంప వహించి హఠా
దాగమనము క్షమియింపుడు!
కాంచీ రాజకుమారిక
గాఢశోక తప్తురాలు
దర్శనార్థ మరుగుదెంచి
ద్వారముకడ నిలుచున్నది.
ఆనతి యగునేని లోని
కామెను దోడ్కొని వత్తును.

మహామాత్యుడు

ఈ మాట తొలు దొల్త ఏల చెప్పవు నీవు?
కాంచీ కుమారి, రాగదవమ్మ లోపలికి.

[ఆమె లోనికి వచ్చి నమస్కరించి నిలుచును]

ప్రతీహారి

చేయక తప్పద పెండిలి
శ్రీమద్రాజకుమారికి
ఈనాడే? కొంత కాల
మెట్టులైన గడచునెడల
ప్రభునకు కనికరము కలిగి
పట్టుదలను విడుచునేమొ.

మహామాత్యుడు

ఉత్కలేశ్వరుడు తా నొసగి యానతి తొలుత
అన్యథా చేసెనా అవల నెన్నడు గాని?
కనికర మ్మొదయింప కారణం బీనాడు
కలిగెనా ఆకస్మికమ్ముగా నేదేని?

ప్రతీహారి

కాలము గడచిన కొలదిని
కరగ వచ్చు ప్రభుని మనసు.
దర్శన మొసగిన పిమ్మట
దయ సైతము కలుగవచ్చు.
దయకును దండనమునకును
ధరణీధవులు సమర్థులు.

మహామాత్యుడు

పురుషోత్తమదేవ మహా
భూమీపతి యద్వితీయ
చండశాసనుం, డానతి
జనులకు సుగ్రీవాజ్ఞయె.
కాంచీనాయకులు తిర
స్కారము చూపించినార
లస్మత్ప్రభునకు; కావున
ఆగ్రహించినాడు రేడు.

రూ పా ం బి క

ఒక మాట మాత్రాన
కుత్కలేశ్వరు డింత
కాఠిన్య మూన దగునా
ఎందైన
కార్య మిట్టిది కంటిమా!
మాట అన్నందుకే
మారాజ్యము జయించి
సాధించి వచ్చె గాదా
ఇకనైన
శపథమ్ము విడువ రాదా!

మాతండ్రి తన నేమొ
మాట అన్నా డనుచు
నను బట్టుకొని తెచ్చెనా!
ఇది మీరు
న్యాయ మనుకొన వచ్చునా!

మ హా మా త్యు డు

ప్రభువు కఠినుడు కాడు, పరమకారుణికుండు,
సరసుండు, శర ణన్న శత్రువున్ క్షమియించు
చండశాసను డయ్యు శత్రుభీకరు డయ్యు.
మనుజనాయకు లెల్ల మాటపట్టింపుచే

ఎంత లెంతలో చేతు: రిది క్షత్రియులరీతి.

ఉత్తమ క్షత్రియుం డుత్కలేశ్వరుడు నీ
మీది ప్రేముడిచేత మీతండ్రి నర్థింప
తోడనే యతడు సంతోషపూర్వకముగా
నిను సమర్పించి పాణి గ్రహణోత్సవం
బొనరింప వలె ననుట యుక్త మౌనా కాద?

నీతండ్రి అటు చేయనేర కుత్కళనేత
క్షత్రియుండే యయ్యు సమ్మార్జకుం డనియు
తన కులము స్వచ్ఛ మని తనయ నీయ నటంచు
అవహేళనము చేయు టనుచితం బన వేమి?

రూపాంబిక

సమ్మార్జకుం డనుట చాలదోషమె కాన
అన్నదానికి ఫలిత మనుభవించెను కాద
మాతండ్రి!

జనకు మాటకు తనూజాత నిటు శిక్షింప
మీవంటి సజ్జనుల్ మెచ్చుకో దగినదా
సెల విండు

మహామాత్యుడు

పితరుల మాటకు బిడ్డలు బాధలు
పడుదురు తల్లీ, ప్రపంచకములో!

అందులకే మాయవనీ ధవు డనె
సమ్మార్జకునకె జాయ వగుదు వని.
ఇది న్యాయం బని యెవ్వ రనరు; మరి
జనపతి మాత్రము చండశాసనుఁడు!

రూపాంబిక

తనయెడ భక్తియు తాత్పర్యము గల
అబలమీదనా ఆగ్రహ మూనుట!
నిజముగ నాపై నెనరే యాదిని.
ఉత్కలేశ్వరున కున్న పక్షమున
నైవస మగు మా కాంచీపురిలో
పెండ్లి యాడడా పేరిమితో నను?

మహామాత్యుఁడు

ఉండెను తల్లీ, ఉత్కలేశునకు
నీపై ప్రేముడి నిండుగ నాదిని.
సౌందర్యంబును సద్గుణ వర్ణన
మాలకించి రే డనురక్తుం డయి
నిన్ను గూర్చియే, నిరతము నాతో
సంభాషించెను చాల దినమ్ములు.

రూపాంబిక

అంత ప్రేమ మంతలోనె
అంతరించి పోయె నెట్లు!

అనురాగము కన్న నృపతి
కభిమానము ముఖ్య మాయె!

ప్రతీహారి

ప్రభుపాదంబులపై బడి
ప్రార్థించిన లాభ మేమొ.
మనసు కరగదా ఱేనికి
మానినీ దైన్యమునకు?

రూపాంబిక

కనికరమున నృపతి నన్ను
కన్నియగా విడుచునేని
ఏకామ్రేశ్వరు గొలుచుచు
ఈజన్మము గడపుదాన!

మహామాత్యుడు

త్వరలో అన్నాడు, కాని
తప్పదు రాజాజ్ఞ తల్లి!
నీ వెరుగవు ఱే డెంతటి
నిశ్చలుండో మాటపట్ల!

రూపాంబిక

కన్యగా జన్మమ్ము గడప వీలే లేద!
సమ్మార్జకున కేను జాయ కావలయునా!

అక్కటకటా! ఎంత అన్యాయ మన్యాయ
మాత్మహత్యకు గూడ ఆయుధము లేదాయె!
కంచి కామాక్షమ్మ, కరుణించదా నన్ను!
ఏకామ్రనాధునకు ఏమి దయ కలుగదా!
కైలాసనాధునకు కారుణ్యమే లేద!
కాంచీకుమారి కీగతి పట్టు వలసినద!

మ హా మా త్యు డు

ఏద్వ కమ్మా! ఇప్పు డేమి చేయుదు నేను?
దుఃఖ మెరుగుదు; నాకు దుహి లున్నా రమ్మ!
ప్రభు వుంచినాడు నీ పరిణయము కావించు
ప్రబలబాధ్యతను నాపైన రాజకుమారి!

రూ పాం బి క

ఈయాపద నుండి నన్ను
ఎట్టులైన రక్షింపుడు!
తండ్రి, ఈదీనురాలి
తనయగా భావింపుడు!

ప్రణమిల్లితి తావకీన
పాదాంభోరుహములపై.
అభయ మిచ్చువరకు తండ్రి,
అడుగులు విడువంజాలను!

బ్రాహ్మణ శేఖరు, లఖిల
ప్రజ్ఞలు మీకరగతములు.

కనికర ముదయించిన నను
కాపాడుట సుకరం బగు.

ఆలోచించినచో నా
యాపద తప్పించుటకై
మహామాత్యు లైన మీకు
మార్గము దొరకక పోవునె!

దుర్గతి అదృష్టవశమున
తొలగిపోవునేని నేను
ఆమరణము మీకు కృతజ్ఞు
రాలనుగా నుందు తండ్రి!

రక్షింపుడు, రక్షింపుడు
రాజకుమారిక అయ్యో
సమ్మార్జకునకు నేగతి
జాయగ జీవింపగలదు!

మ హా మా త్యు డు

ఏడవ కమ్మా, ఏడవకు!
పెద్దభారమే పెట్టితి వమ్మా!
కానీ చూతము కాగల దేదో.
ఉర్వీపతి పురుషోత్తమ దేవుడు
కఠినమానసుడు కాడు కుమారీ!
అదె ధైర్యంబున కాధారం బగు.

దుస్సాధమే యైన తోచుచున్నది యొకటి.
నీకు ద్వేషము లేదు నృపునియెడ నని యెంతు.
శీఘ్రకాలములోనె శ్రీమజ్జగన్నాథు
కారుణ్యమున నీకు కల్యాణ మగు గాక!

ద్వితీయ రంగము

శ్రీ పురుషోత్తమ దేవమహారాజు జగన్నాథమందిర ప్రాంగణమును సమ్మార్జనితో ఊడ్చుచుండును.

మహామాత్యుడు

మహాప్రభూ, జయము, జయము!

పురుషోత్తమ దేవుడు

మహామాత్య, వందనమ్ము!

మహామాత్యుడు

స్వామిసేవయందు ప్రభువు
చాల మగ్ను లయినవారు.

పురుషోత్తమ దేవుడు

ఎల్లవారు సేవకులే ఈమహాప్రభుని మోల!
గౌడకో కళింగమునకొ కాంచికో ఉత్కళముకొ
స్వల్పభాగములకు ప్రభులు చాలమంది కలరు, కాని

సకలలోకములకు ప్రభువు
జగన్నాధదేవు డొకడె!

మ హా మా త్ము డు

తమకు గల్గుభావ మితర
ధరణిపతుల కుండునేని
ఈలోకము స్వర్గముగా
ఎన్నండో మారియుండు!

పు రు షో త్త మ దే వు డు

స్వామిసేవలోన ఎంత
సౌఖ్య మున్న! దీధరణీ
పాలనమ్మువలన నాకు
ప్రతిదినమ్ము జగన్నాధ
దేవ కైంకర్యమునకు
తెరపి లేదు మహామాత్య!

మ హా మా త్యు డు

నడచు ధర్మదేవత తన
నాలుగుపాదాలతోడ
ఈయుత్కలరాష్ట్రమందు
ఏలికగా నుండ తమరు!

పు రు షో త్త మ దే వు డు

పరశురామాదిమహా
బ్రాహ్మణవీరులు పూర్వము

పృథివి యెల్ల గెలిచి, మట్టి
పెళ్ళవోలె, నిర్మములై
దాన మిచ్చి, ముదముతోడ
తపమునకై వెడలినారు!
ఈకలికాలప్రభావ
మేమి చెప్ప! ఇంచు కంత
మహి నేలెడిరాజు లెంతో
మదించి వర్తింతు రవుర!

మహామాత్యుడు

కావుననే రాజర్షులు
కావలె ధరణీకాంతులు.

పురుషోత్తమ దేవుడు

ఏడాదికి నొక్కనాడు
ఈనీలాచలతీర్థ
ప్రభు జగన్నాథాలయ
ప్రాంగణ పవిత్ర భూమిని
గొప్ప లుజ్జగించి అన్ని
కులములవా రఖిలమ్మున్
జగన్నాథ మన్న మహా
సరససూక్తి కనుగుణముగ
ప్రసాదంబు స్వీకరించి
పవిత్రు లగుచున్నవారు!

ఇంచుక వివరింపు డెవ్వ రీకన్య.

మ హా మా త్యు డు

కాంచీకుమారి యీకన్యాలలామ,
ముక్తలేశ్వరసేవ నోదిప్తహృదయ.

పు రు షో త్త మ దే వు డు

వెనుకటి మాయాజ్ఞప్తికి
విపరీతముగా మీరలు
చేయదలచినారు: మిగుల
చిత్రముగా నున్న దార్య!

ఈమెను సమ్మార్జకునకు
ఇచ్చి వివాహము చేయుగ
వెనుక నాజ్ఞ యిచ్చినాము:
విస్మరించినారో దాని!

మ హా మా త్యు డు

మహాప్రభూ, తమయానతి
మరవగ నెవ్వారి తరము!
ప్రభువాక్య మ్మక్షరశః
పాలింపగ వచ్చినాను.

అధిపశ్రేష్ఠులు తప్పరు
ఆడిన వాక్యం బెన్నడు.

పురుషోత్తమ దేవుడు

అధిపతి యిచ్చిన యానతి
నన్యథా చేయరాదు.

మ హా మా త్యు డు

చిత్తము! కావున దేవర
స్వీకరించి తీరవలయు
కాంచీ రాజకుమారిని
కాపాడుకొన ప్రతిజ్ఞ.

స్వర్ణదండ మండిత మహా
సమ్మార్జనితో దేవర
స్వామి యూడిగంబు సేయు
సమయము కాదా యియ్యది!

పు రు షో త్త మ దే వు డు

[తేరిపార జూచి మందహాసముతో చేతులు జోడించి]

మహనీయము భూదేవా
మాత్యబుద్ధి కౌశలంబు!

మ హా మా త్యు డు

మహాప్రభువు సరసహృదియె
మహనీయము మహనీయము!

పు రు షో త్త మ దే వు డు

కాంచీ రాజకుమారిని
గౌరవమ్ముతో సువర్ణ
పల్యంకిక గొనిపోవుడు
ప్రాసాదమునకు వేగమె.

[హ ర్ష ధ్వ ను లు]

మ హా మా త్యు డు

శ్రీ పురుషోత్తమ దేవ
క్షితిపాలాగ్రణికి జయము!
జగన్నాథ మహాస్వామికి
జయము జయము జయము జయము!

భా మ తి

కవివరేణ్యులు మీయశోగానములను
నవ్యపదబంధముల జేయునాడు గాని
అఖిలశాస్త్రవిశారదు లైనవారె
వేశి మీకడ జదివెడునాడు గాని,

మాన్యభావముతోడ, బహుమతులతోడ
నరపతులు మిమ్ము దర్శించునాడు గాని
కలుగనే లేమ సంతోషగరిమ మీకు;
ఇప్పు డింత హర్షోత్కర్ష మేల సాధ్వి?

వాచస్పతి మిశ్రుడు

అర్ధఘటికక్రింద నవసితం బైనది
బ్రహ్మసూత్రములకు భాష్యవివృతి.
పరమపురుషుకృపను ప్రారీప్సితగ్రంథ
మంతరాయరహితమై చెలంగ.

పరిణతి సూత్రకార బాదరాయణమౌని
చంద్రు దివ్యపాదజలజములకు;
చేతు వందనంబు శ్రీశంకరాచార్య
వర్యు దివ్యపాద వనజములకు;

అధిక భక్తితోడ వ్యాఖ్యానకర్త లా
యతులచరణములకు నతు లొనర్తు;
బ్రహ్మవాదు లైనపండితోత్తములను
సమ్మదంబుతోడ సంస్తుతింతు.

బ్రహ్మవిద్యకన్న పరవిద్య యున్నదే
సకలదుఃఖతరణసాధనంబు!
నేను వివృతి మిగుల నిష్పక్షబుద్ధితో
జేసినాను పరమశివునికృపను.

భా మ తి

మీరు దర్శనవాక్యాలమీద మున్ను
విశదముగ వ్రాసినట్టియావివృతు లెల్ల
సంస్తుతింపరె తత్తదాచార్యవరులు
తమతమమతానుసారముల్ తథ్య మనుచు.

వా చ స్ప తి

విమలశాస్త్రిదృష్టి విద్వజ్జనంబుల
వెలయజేయుబుద్ధి వివృతు లేను
ముప్పదేండ్లనాడు మొదలిడి యీనాటి
వరకు నేకనియతి వ్రాసినాడ.

అఖిలదర్శనంబు లవలోడనముచేయ
శాస్త్రిహృదయలబ్ధి సంఘటిల్లె.

గ్రంథరచన చేయుకాంక్ష యీనాటితో
సఫల మయ్యె; కృతులు చాలు నింక.

విహితకృత్యములను విధివిధానమ్ముగా
సలుపుచున్నవాడ శ్రద్ధ బూని.
శాంతితోడ నింక సకలమ్ము త్యజియించి
పరివ్రజింతు నేని పరమశుభము.

భా మ తి

సకల మవగత మామహాశయులు మీరు,
అజ్ఞురాలను నేను: సాహసము బూని
భర్తృభాషణమున కిట్లు ప్రతివచనము
నిచ్చుచున్నందులకు క్షమియింప దగును.

విధివిధానముగా మీరు విహితకర్మ
లాచరించుచు నున్నట్టు లనుటచేత,
ఉండు గార్హస్థ్యవిధులలో నొక్కకొరత
చేసినా రని దృఢముగా చెప్పగలను.

గురుకులపరిశ్రమమ్మున కొన్నియేండ్లు,
ప్రవచనమ్మున కొన్నియబ్దములు, గ్రంథ
రచనతోడను కొన్నివర్షములు గడచె:
వెడలె మీకాల మంతయు విద్యలోనె.

శాస్త్రములయందు వ్యసనమ్ము సముచితమ్మె
కొంతవర; కైన నింతటిఘోర మెరుగ!

ప్రబలవిద్యాపిశాచి ప్రపధమమందె
అతితరమ్ముగ మిమ్ముల నాక్రమించె!

ఏమి భుజియించుచుందురో ఎరుక లేదు,
ఏమి ధరియించుచుందురో ఎరుక లేదు,
ఈతపస్వినిగతి యేమొ ఎరుక లేదు,
ఏమి విద్యాప్రభావమో ఇది మహాత్మ!

కాల మంతయు విద్యల గడపినారు,
కలుగనే లేదు సంతానకాంక్ష మీకు.
భార్యయనుమతి లేకుండ ప్రవ్రజింప
దలచు టెట్టిది యనపత్యధర్మవేత్త!

వా చ స్ప తి

బాష్పమోచనంబు బలహీనతాచిహ్న,
మింత బేల వనుచు నెంచ నైతి.
ఈమణమ్ము విడువు మిక నైన: సంతాన
ముదయ మొందకున్న కొదువ లేదు.

భా మ తి

చాలు లెండు, మీకు సంతానవాంఛయే
లేదు మానసమున లేశమైన!
ఆడుదాని కుండ దంత వైరాగ్యంబు :
వంధ్య నన్నమాట వాస్తవంబు.

వాచస్పతి

పుత్రసంతానకామంబు పొడమ లేదు
పూర్వ మెన్నండు; గతమును పోవనిమ్ము.
ఇప్పుడైన ప్రయోజన మేమి యుండు?
ఉభయులకుగూడ యౌవన ముడిగిపోయె.

నీవు సహధర్మచారిణీ, నిశ్చయముగ
ఉత్తమపతివ్రతవు: లెక్క కొక్కనాడు
గాని యించుక లోపమ్ము కలుగకుండ
శ్రద్ధతో నాకు శుశ్రూష సలిపినావు.

ధీరురాలవు, తక్కిన స్త్రీల కట్లు
వస్తుసంతతిపై నీకు వాంఛ లేదు.
తగునె యింతటివెర్రి సంతతి యనంగ?
కొడుకు లున్నంతమాత్రాన గొప్ప యేమి?

భామతి

గొప్ప కాక యేమి! కొడుకులు జనియించి
మిగుల యోగ్యు లగుచు మెలగునపుడు
ఇంత దొడ్డసుతుల నేతల్లి కన్నదో
యనుచు లోకు లామె నభినుతింత్రు.

వాచస్పతి

యశమె భవదీయవాంఛిత మైనయెడల,
నిలుచు విశ్వజనీనమై నీప్రతిష్ఠ.

ఈదినమ్ముగ నే ముగియించి నట్టి
వివృతి నీపేర లోకాన వెలయ జేతు.

భా మ తి

నాకు కీ ర్తి వలదు! నలువురినోళ్లలో
బడగనీక నన్ను బ్రదుకనిండు!
ఒరులనోట బడక యుష్మత్పదాంబుజ
సేవ జేయుచున్న శ్రేయ మొదవు.

వా చ స్ప తి

నాకృతికి పూజ్య మైననీనామధేయ
ముంచినాడను; లోకమం దొప్పు గాక
భామతివ్యాఖ్య మిశ్రునిభార్యపేర
సకలవేదాంతవాదులు సన్నుతింప!

లోపాముద్ర

౧

ఏమి విపరీత మిది! ఎంతతడ వైనన్
మోము పయి క్రొత్త శోకమూర్తమును నాధా!
ఈ మొయిని మానము వహించి పెనుచింత
న్మానసమునం దెటులు నాట దగు నాకోర్కె!

౨

స్వామి, దయరాదు! తపసన్నిధిని నేనీ
యామమును బుచ్చితి మహాతురతతోడన్.
కామము వహించు నిజకాంత నెడ సేయ
న్నేమ మగునేని కడునిష్ఠురము నాధా!

3

చేయుచును మీచరణ సేవ యొకనాడున్
బాయక భవత్సవిధభాగము మదీయ
ప్రాయమును బుచ్చితిని. భార్య ననురక్తన్
న్యాయ మగునే యిటులు నాథ, నిరసింపన్!

౪

నామమున భార్య నయినాను, గణియింపన్
కామితము దీరి బహుకాలము గతించెన్!

ఏ మనగ వచ్చు కలనేని నిజకాంతా
క్షేమ సుఖముల్ తలపు సేయని మహాత్మున్ !

౫

భంగ మగు నిష్ఠ నిజపత్ని మృదుదేహా
లింగనము సేయునెడ! లేశ మయినన్ స్త్రీ
యాంగనల నిండుహృదయంబులను భేదిం
పంగ ఘటియిల్ల దట పాపము మహాత్మా!

౬

నేఁడు విడువం దగదె నిష్ఠురత నాపై,
ఆఁడు దని చిన్న దని యైన కృపతోడన్!
వ్రీడ విడనాడి కడు వెర్రి దయి యెంతో
వేఁడు కొను కాంత గను పిచ్చి కనరాదో!

౭

జవ్వనము పూర్ణముగ జారుటకు మున్నె
యువ్విధిని మీరు త్యజియించి యిహసౌఖ్యా,
లెవ్వియొ తపస్సు లని యెల్లపుడు నన్నున్
దవ్వులనె నిల్పితిరి: ధర్మమె మహాత్మా!

౮

మీర లొనరించునవి మేము గ్రహియింప
న్నేరుతుమె! మీ ఋషులు నిశ్చలమనస్కుల్.
క్రూర మగు గాక తమకోరికయె యెట్లో
తీరుచుకొనం గలుగు ధీరులు మునీంద్రా!

౯

ఏలనో భవాదృశుల కీజగముపై ను
ద్వేలము విరక్తి యని విశ్రుతము. మాకో
చాలదు గ్రహించుటకు శక్తి లవ మైనన్
వేలుపు జగమ్ముపయి వెర్రి మునిచంద్రా!

౧౦

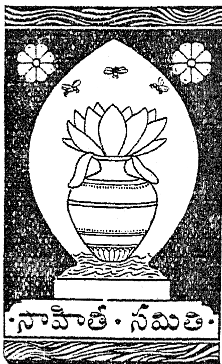
ఒక్క విపరీతగుణ మున్న యది మీలో
నక్కజము గొల్పు! నిఖిలార్యులకు పుత్రుల్
పెక్కు రుదయించునెడ ప్రీతి యధికం, బా
దిక్కునను లేదు తమ దృష్టి మునిమాళీ!

౧౧

సంతసము, విప్పితిరి చక్షువులు నాథా!
స్వాంత మెటులో కరగుచాయ పొడకట్టెన్.
వింతగను నిల్పితిరి వీక్షణము పాదా
క్రాంతసతిపైన బహుకాలమున, కాహా!

౧౨

మోదతే నిజవిభో ర్వదనాబ్జం
వీక్ష్య మందహాసితం కులకాన్తా
ప్రాణనాథ పరిరంభణహర్షా
జ్జాయమాన పులకాంచిత దేహా!

సాహితీ • సమితి

విషయానుక్రమణిక

సంపాదకీయము

పవిత్రహృదయులు శ్రీ తల్లావఝ్ఝల శివ శంకర శాస్త్రి గారు మాకు చిరకాలమిత్రులు. నవ్యాంధ్రసాహిత్య లతకు దోహదము కల్పించినవారిలో వీరు ప్రముఖు లని తెలియని తెలుగువా రుండరు. వీరిరచనలు మాసాహిత్య లతా గ్రంథమాలయందు ప్రచురింప వలె ననెడి కుతూహలము మాకు చాలకాలమునుండియు కలదు. నేటి కట్టి సదవకాశము లభించినందులకు సంతసించుచున్నాము. ఆశీర్వాదపూర్వకముగా తమరచనలను మాగ్రంథమాలలో ప్రచురించుట కొసంగిన శాస్త్రి గారికి మాకృతజ్ఞత. సిద్ధహస్తు లగు-ఈకవిశేఖరులరచనలు చదివి మాపాఠకు లానందింతురు గాక!

కర్లపాలెం కృష్ణ రావు